

SAVRŠENI

Izbor

SEDAM GREHOVA: POHLEPA

SOFI ADAMS

Sophie Adams

Savršeni Izbor

Аннотация

Da li su spremni da se reše strahova i slušaju svoja srca? Damijen Kalahan je bio ambiciozan čovek. Bogat, privlačan i veoma uspešan, imao je svet u rukama i bio je spreman na sve samo da bi bio na vrhu. Slatka, mlada Gabrijela Klark došla je u Rali u potrazi za novim životom, daleko od tužnih sećanja iz prošlosti. Kada su se Damijenov i Gabin put ukrstili, želja i strast ih je okružila, bez obzira što su znali da su njihovi svetovi potpuno različiti. Uprkos svim očekivanjima, izgradili su intenzivnu i dugotrajnu vezu, međutim bila je ispunjena tajnama. Da bi ostali zajedno, Damijen je morao da izabere, a Gabi je morala da nauči da veruje drugima. Da li su spremni da se reše strahova i slušaju svoj srca? „Savršeni izbor“ je treća priča iz serije „Sedam grehova“.

Содержание

Sažetak	5
Napomena autora:	6
Gabrijel	8
Damijen	11
Конец ознакомительного фрагмента.	16

Savršeni izbor

Sedam grehova: Pohlepa

Sofi Adams

Prevod: [Jelena Sekulić](#)

Autorska prava © 2017. Sofi Adams

Naslovnica i urednička produkcija: Luizijana Poletto – kompanija „Bookmarks Brasil“

Sva prava su rezervisana i zaštićena brazilskim zakonom 9.610 od 19.2.1998.

Nijedan deo ove knjige nije dozvoljeno reprodukovati ili prenositi bilo kojim sredstvima: elektronskim, mehaničkim, fotografskim, sredstvima snimanja ili drugim sredstvima osim upotrebe kratkih citata u recenzijama o knjizi bez prethodne pisane dozvole autora. Fontovi se koriste uz dozvolu kompanije Microsoft.

Povreda autorskih prava predstavlja prekršaj ustanovljen brazilskim zakonom br. 9.610/98 i kažnjiva je prema Članu 184 Krivičnog zakonika.

Ova publikacija je književno delo. Imena, mesta, likovi i događaji su izmišljeni i predstavljaju proizvod mašte autora. Bilo kakva sličnost sa stvarnim ličnostima, živim ili mrtvim, događajima ili mestima je potpuno slučajna.

Sažetak

Damijen Kalahan je bio ambiciozan čovek. Bogat, privlačan i veoma uspešan, imao je svet u rukama i bio je spreman na sve samo da bi bio na vrhu.

Slatka, mlada Gabrijel Klark došla je u Rali u potrazi za novim životom, daleko od tužnih sećanja iz prošlosti.

Kada su se Damijenov i Gabin put ukrstili, želja i strast ih je okružila, bez obzira na to što su znali da su njihovi svetovi potpuno različiti. Uprkos svim očekivanjima, izgradili su intenzivnu i dugotrajnu vezu, međutim bila je ispunjena tajnama.

Da bi ostali zajedno, Damijen je morao da izabere, a Gabi je morala da nauči da veruje drugima. Da li su spremni da se reše strahova i slušaju svoj srca?

„Savršeni izbor“ je treća priča iz serije „Sedam grehova“.

Napomena autora:

Sedam grehova. Sedam ljudskih osobina koje se suprotstavljaju božanskim zakonima. Sedam grešaka koje smo svi napravili ili smo se s njima susreli u nekom delu našeg života.

Zavist, požuda, gnev, taština, pohlepa, proždrljivost i lenjost. Svaka priča iz serije „Sedam grehova“ inspirisana je jednom od ovih osobina. Sve priče imaju početak, rasplet i kraj i isprepletene su likovima koji se pojavljuju u prethodnim pričama.

Šta više vredi: ljubav ili novac? U „Savršenom izboru“ upoznaćemo Damijana, bogatog i moćnog čoveka, koji svet drži u rukama, i Gabi, slatku i nevinu mladu ženu s tajnama iz prošlosti, ali spremnu da počne ispočetka. Kada se njihovi svetovi sretnu, nemoguće je odoleti strasti. Ali ono što oni ne znaju je da sudbina uvek naplati cenu za pogrešne izbore koje napravimo... tako da moraju da naprave savršeni izbor.

A na kraju priče, ocenite knjigu i preporučite je prijateljima. Vaša ocena pomaže drugim čitaocima da se zainteresuju za priče.

Posetite moju [internet stranicu](#) i pratite moju stranicu na mreži Facebook [da biste](#) bili u toku s novostima i budućim izdanjima.

S ljubavlju,

Sofi Adams

Pohlepa [srebroljublje]

imenica ženskog roda

1 Osobina ili karakteristika koju poseduje neko ko je škrt, preterano vezan za novac, bogatstvo.

2 dodatno: odsustvo velikodušnosti, darežljivosti; škrtost.

Gabrijel

Začula sam prve taktove klavira i rukama zagladila strane haljine sašivene od svile plave poput mojih očiju. Rod, pijanista, počeo je da svira pesmu „*Have I Told You Lately*“ njegovog imenjaka Roda Stjuarta, a ja sam prišla mikrofonu i počela da pevam. Teško sam mogla da zamislim kako će stihovi ove prelepe pesme ubrzo da predstave moja osećanja.

Dok su odjekivali taktovi klavira, mogla sam da čujem žamor razgovora iz Ričmontsa, izuzetno ekskluzivnog restorana s pet zvezdica u otmenoj četvrti Ralija u Severnoj Karolini. Ovo elegantno mesto su posećivali ljudi iz najvišeg staleža: uspešni poslovni ljudi, političari, slavne ličnosti i svi i svako ko je mogao da priušti da plati bar 400 dolara za večeru. Što, naravno, nije bio moj slučaj iako je Lui Ričmont, vlasnik tog mesta, dobro platio tri nedeljna nastupa.

Počela sam da radim pre nešto malo više od tri meseca i znala sam većinu redovnih gostiju. Nakon nastupa, Lui je insistirao da prođem među stolovima, primim komplimente za moj nastup na bini ili da budem neka vrsta domaćice zbog koje se gosti osećaju prijatno. Pomisao na to me naterala da sagledam koliko se ovo razlikovalo od mog prethodnog života, daleko odatle u Njujorku gde sam pevala u jednom od onih zadimljenih i bučnih barova u jednom od najgorih delova grada. „*Zaboravi, Gabi. Ta priča je ostala iza mene*“, rekla sam sebi jer nisam htela da se sećam svog

tog gubitka i bola kroz koji sam prošla proteklih godina. Tamo sam bila da bih počela ispočetka i to bih i uradila, počevši od moje karijere.

Nakon nekoliko trenutaka, Rod mi je dao znak i počela sam da šapućem prve stihove i osećala kako postepeno - kao i uvek - razgovor prestaje i pažnja se okreće ka bini.

Jesam li ti nedavno rekla da te volim?

Jesam li ti rekla da ne postoji niko iznad tebe?

Ti mi ispunjavaš srce radošću, odnosiš svu moju tugu,
Olakšavaš moje muke, eto to radiš.

Druga strofa bila je praćena najdubljom tišinom, čak se i zvuk pomeranja escajga utišao tako da bi note klavira mogle da kristalno jasno lebde prostorijom s odličnom akustikom, a to je nešto na šta je Lui bio veoma ponosan.

Zatvorenih očiju i uronjena u pesmu pustila sam da me ponesu slatke reči ljubavi. Bina je bila jedino mesto na kome sam sebi dopuštala da osećam strast pošto mi je život pokazao, nebrojeno puta, da ne mogu da verujem nikome osim sebi.

Ne više.

Na bini više nisam bila sanjiva devojka koja je pobjegla od košmara koji je predstavljao njen život u Njujorku. Tamo, u prelepoj haljini i pevajući publici sačinjenoj od uglednih i neverovatno uspešnih ljudi, bila sam neko kome se dive. Čak i ako je to bilo samo zbog mog glasa jer nikad ne bih mogla biti na istom nivou kao bilo ko ovde.

Prošaputala sam par poslednjih stihova i dok je Rodov klavir

odzvanjao od poslednjih nota pesme, otvorila sam oči, još pod utiskom pesme, a pažnju mi je privukao ulaz u restoran. Tamo, u trodelnom odelu, verovatno krojenom po meri, s izrazito lepo ošišanom crnom kosom i odišući moći i bogatstvom, stajao je najveličanstveniji čovek kojeg sam ikad videla u životu. Onog trenutka kada su se njegove oči okrenule ka bini i uhvatile moj pogled, znala sam da nikad više neću biti ista.

Damijen

U glavi mi je bruhalo nakon dugog i komplikovanog susreta s bivšim kongresmenom Džošom Mekgregorom uz neprestano čavrljanje Dejvida Krozbija mlađeg, novog stažiste u kancelariji i sina senatora Krozbija, koji sa mnom radi već tri meseca, da bih udovoljio zahtevu uticajnog oca. Pomisao na to me je podsetila da od kad je taj sitničavi, nezreli i sasvim neiskusni dečko počeo da radi ovde, više nisam izlazio na večere s prijateljima ili se družio s lepim ženama. Pošto sam navikao na tišinu, sva ta dečkova priča me je iscrpela do kraja dana i sve što sam mogao da poželim bila je tišina mog doma u ulici Blound, jednoj od najekskluzivnijih i najskupljih adresa u gradu.

„Krozbi mlađi“ je već zapenio, ali sam ga prekinuo na hodniku dok sam išao do kancelarije. „Umesto da mi stalno pričaš, napravi izveštaj. Svrha. Razumeš?“, pitao sam, a on je željno klimnuo glavom kao da sam izgovarao čarobne reči koje bi otvorile nekakav portal tik ispred nas. „Na mom stolu sutra u sedam“, rekao sam i pucnuo prstima. Konačno je shvatio da mora da me ostavi na miru i otrčao da završi svoj posao.

Dok sam prolazio pored kancelarije moje sekretarice, gospođica Endži Monro, niska crvenokosa s oblinama koja bi, samo kad bih joj dopustio, radila puno više od odgovaranja na pozive i organizovanja mojih sastanaka, odmah je skočila na noge i predala mi poruke od tog popodneva.

„Zvao je Majkl Stern, gospodine Kalahan“ – rekla je dok je moje ime skliznulo s njenih napućenih usana crvenih poput njene kose – „Zamolio je da se nađete s njim u Ričmontsu. Izgleda da ima nešto o slučaju Meknair.“

„Hvala vam, gospođice Monroe.“ Iako predstavlja iskušenje, pokušavao sam da se smuvam samo sa sekretaricama kada njihov rad više nije bio zadovoljavajući. A ovih je dana prilično komplikovano pronaći dobru sekretaricu.

Nakon što sam ušao u kancelariju i ostavio kopiju skandaloznog slučaja na stolu, poslao sam poruku Majklu, kolegi s fakulteta koji mi je postao jedan od najboljih prijatelja, i rekao da ću biti u restoranu za otprilike pola sata. Bilo bi fino popiti viski i malo s njim popričati. Od kad je firma *CLM Lawyers Associated* preuzela problematični slučaj Mekgregor, zadubio sam se u zapetljani proces koji se bavio korupcijom na neviđenim nivoima i u raznim sferama moći. Džoš je hrabro prijavio svoje bivše prijatelje, ali se zezao s ljudima koji su na položajima bili već godinama i profitirali od potplaćivanja i pranja novca.

A i nedostajalo mu je žensko društvo. Nisam bio tip čoveka koji je ulazio u veze. Moji slučajevi su bili kratki iako veoma zadovoljavajući za obe strane. Trajali bi oko tri vatrena meseca u krevetu i usledio bi kratak oproštaj bez prilike za suze. Ipak je prelepi dragulj ulazio u jednačinu. Možda se čini neverovatno, ali mogao sam da održim dobar odnos s bivšim ljubavnicama, koje su činile sve za priliku – malo verovatnu – da se vrate u moj krevet.

Otišao sam u kupatilo, oprao ruke i lice, skinuo kravatu, a zatim i košulju i otišao do malog ugradnog plakara od hrastovine gde se nalazila kolekcija besprekornih košulja i kravata u raznim bojama. Odabrao sam belu košulju i kravatu u boji vina zbog koje će ugajl sivo odelo večeras da izgleda elegantno. Dok sam nameštao manžetne, pregledao sam poruke na laptopu proveravajući ima li nešto hitno što zahteva moju trenutnu pažnju. Kad sam pregledao poruke, namestio sam kravatu, obukao sako, zgrabio ključeve, mobilni telefon, novčanik i ponovo krenuo prema izlazu.

„Odlazim, gospođice Monro. Laku noć.“

„Vidimo se sutra, gospodine Kalahan“, rekla je uzbuđeno.

Ispred kancelarije stajao je Bil, moj vozač i privatni telohranitelj, pored crnog mercedesa.

„Kući, gospođine Kalahan?“

„Ne, Bile. Idemo u Ričmonts.“

Bivši marinac je klimnuo glavom, popravio kravatu i otvorio mi zadnja vrata. Od incidenta kada je klijent pokušao da me napadne jer je izgubio na sudu, Bil je stalno bio prisutan pored mene. Zbog ozbiljnosti slučaja na kome sam radio, bilo je nezamislivo da budem bez zaštite telohranitelja.

Nakon nekoliko minuta smo se zaustavili ispred prelepog zdanja u kome je bio Ričmonts. Restoran se nalazio u vili koja gleda na jezero i bio je jedno od glavnih mesta gde se društvo u Raliju kretalo. Lui, vlasnik, bio je diskretan i efikasan biznismen koji je poznao svoju važnu klijentelu kao svoj džep.

Dok sam izlazio iz automobila, naleteo sam na Majkla koji se spremao da uđe.

„Zdravo, prijatelju“, rekao je rukujući se sa mnom, a ja sam ga potapšao po leđima. „Dugo se nismo videli.“

„Ništa mi ne pričaj. Nisam znao da dolaziš u Ričmonts. Uvek sam govorio da je previše uštogljen za tebe“, rekao sam šaljivo, a on se nasmejao praveći grimasu.

„Od kad sam taj glas čuo prvi put na porodičnoj večeri, navukao sam se. Ako se ne budem pazio, potrošiću sve što zaradim na večere kod Luija samo da čujem slatki glas nove devojke.“

Dok smo ulazili u restoran, smejali smo se i ja sam krenuo da se našalim kada mi je slatki, kristalno jasni glas zazvonio u ušima. Bio je to najlepši i najčistiji zvuk koji sam ikad čuo. Nikad nisam bio osetljiv niti sam mnogo cenio umetnost, ali dirnula me snaga i strast koja se ogledala u tom glasu. U istom trenu se moj mozak zapitao da li je i vlasnica lepa poput zvuka koji je stvarala i pogled mi se uperio ka bini dok sam treptao i prilagođavao se blagoj svetlosti. U tom trenutku sam je ugledao.

Veličanstveno. Nije bilo druge reči kojom bih opisao eteričnu lepotu žene na bini. Bila je naslonjena na visoku stolicu s mikrofonom ispred usana. Duga, plava kosa padala joj je u velikim loknama preko ramena dosežući skoro do uskog struka opasanog plavom svilom. Bleda koža kao da je svetlucala pod nežnim svetlom i mogao sam da je zamislim kako leži gola na mom krevetu s kosom rasutom po jastuku i prelepom

dijamantskom ogrlicom koja naglašava njenu lepotu. I to je sve.

„O, prokletstvo! Nisam ništa smeo da kažem“, Majkl je mumlao pored mene.

„A, šta kažeš?“, odgovorio sam, zbunjen jer nisam hteo da skinem pogled s te prelepe žene na bini.

„Znao sam da nisam smeo da te upozorim. Sad će Damijen 'pastuv' Kalahan da pokuša da odvuče plavušu u krevet po svaku cenu“, rekao je tihim glasom da ne privuče pažnju prepune sale koja je aplaudirala nastupu prelepe plavuše.

Odvratio sam pažnju od nje i pogledao u Majkla predatorskim pogledom i nasmejao se.

„Dobro me poznaješ, prijatelju.“

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.